

der i Loven maa fastsættes Regler for Udskrivning af Børn ogsaa fra disse Hjem. Under Hensyn til det store Antal Elever, der udskrives fra Optagelseshjemmene, mener man imidlertid ikke at burde paalægge disse Hjems Ledere — som andre Opdragelseshjems — en ubetinget Pligt til at bistaa ved Fremskaffelsen af Anbringelsessted til Børnene. Ved Formuleringen af Bestemmelsen i § 19 om Udskrivning fra Børnehjem, jfr. Værgeraadslovens § 46, har man ment at burde fremhæve de sociale Udvalgs Pligt til at være med i den saa vigtige Beslutning om Børnenes Anbringelse efter Undervisningspligtens Ophør, en Beslutning, hvoraf ofte hele deres Fremtid vil afhænge. Fra Børnehjem vil Børnene normalt blive udskrevet i 14 Aars Alderen, men der kan forekomme Tilfælde, i hvilke Forholdene gør det ønskeligt, at et Barn bliver noget længere paa Hjemmet end normalt, f. Eks. hvis Barnets Udvikling er forsinket, uden at dog Anbringelse i Sinkehjem har været nødvendig, eller hvis det er svageligt, saaledes at det f. Eks. ikke vil kunne taale Strabadserne i en Tjenestepuds. Det foreslaas derfor i § 19, Stk. 2, at Barnet i saadanne Tilfælde kan blive endnu nogen Tid i Børnehjemmet, men man maa anse det for nødvendigt, at der føres Kontrol med, at Børnehjemmene ikke beholder Børnene for længe, hvilket økonomiske Hensyn kan friste til, og ønsker derfor, at der i saadanne Tilfælde skal ske Indberetning til Overinspektøren for Børneforsorgen, der eventuelt kan forlange et Barn fjernet, hvis dets Forbliven skønnes uheldigt enten af Hensyn til de øvrige Børn i Hjemmet eller af Hensyn til Barnet selv, der maaske bør undergives særlig Forsorg. Reglerne i § 20 svarer ganske til Værgeraadslovens § 47, dog har man ment, at de sociale Udvalg, der har Forsorgen for og Ansvar for Børnene, altid bør have Ret til at protestere mod en af Forstanderen valgt Anbringelsesmaade, hvorfor det foreslaas, at Anbringelse altid skal — enten forud eller senere — godkendes af Udvalgene, medens egentlig Godkendelse nu kun kræves i de i Stk. 2 omhandlede Tilfælde. Endvidere mener man at burde give Vejledning om, hvorledes der bør forholdes overfor Elever, der ikke egner sig til foreløbig Udskrivning eller til fortsat Ophold i Skole- eller Ungdomshjem, jfr. Stk 5.

Til § 21.

Ifølge Værgeraadslovens § 50 kan den, der er anbragt i et Skolehjem eller et Ung-

domshjem eller er foreløbigt udskrevet derfra, fritages for Tiltale for begaaede Lovovertrædelser, selv om vedkommende er over 18 Aar; er han under 18 Aar, kan han fritages efter de almindelige Regler i Straffeloven. Denne Regel foreslaar Udvalget udvidet til at omfatte alle Børn, der er anbragt i Opdragelseshjem eller er udskrevet under Tilsyn, idet der har vist sig Trang til ogsaa at kunne fritage f. Eks. Elever, der under Rømning fra Optagelseshjem begaar strafbare Handlinger, for Tiltale, jfr. ogsaa herved den ændrede Stilling, der efter Forslaget foreslaas tillagt Optagelseshjemmene, se Bemærkningerne ad Kap. IV., § 8, Stk. 3. Derimod mener Udvalget ikke at burde gaa saa vidt, at denne særlige Regel skal gælde alle Børn, overfor hvilke der er iværksat Børneværnsforanstaltninger, altsaa f. Eks. ikke Børn, der har faaet beskikket en Tilsynsværge udover det 18. Aar. Har det offentlige fjernet et Barn fra dets Hjem, har det derved paataget sig et stort Ansvar, og bør søge paa alle Maader at hjælpe og støtte dette Barn; der kan derfor være Grund til at give særlige Regler med Hensyn til Tiltalefratagelse overfor Forbrydelser, som begaas af saadanne Børn, maaske netop af Trods over det Indgreb, der er sket overfor det. Er der kun beskikket et Barn Tilsynsværge, men Barnet bor hjemme hos sine Forældre, er der ikke saa stor Forskel paa dette Barns Forhold og andre Børns og unge Menneskers Forhold, at der er Grund til at stille et saadant Barn særlig gunstigt. Det vil ogsaa kunne føre til positive Anomalier, hvis man udvider Regler saa stærkt; et Barn der har begaaet en Forbrydelse inden det 18. Aar, men fritages for Tiltale mod at der beskikkes det en Tilsynsværge efter dette Afsnit, vilde da kunne fritages for Tiltale, medens dette ikke kunde ske, hvis Barnet f. Eks. var under Tilsyn af Fængselshjælpen, og ej heller hvis det unge Menneske intet havde begaaet før sit 18. Aar og der derfor ikke var iværksat Børneværnsforanstaltninger imod det.

Kapitel V.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 14, idet Landsnævnet for Børneforsorg overtager de Overværgeraadet efter Værgeraadsloven tilkommende Beføjelser. Angaaende Stk. 4 henvises til Værgeraadslovens § 78 samt Udvalgets Bemærkninger til § 62 i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp.